

Men Jytte havde allerede rejst sig.

I det samme traadte Husholdersken ind og meldte, at Oberstinde Mynster og Døtre var kommen for at se Oberstens Portræt. Karsten From sprang op og sagde, at han ikke kunde modtage dem — de maatte komme igen en anden Dag. Han talte med en Ubeherskethed, der satte Jytte i Forbavselse. Hun kendte ham slet ikke fra den Side.

»De vil da ikke allerede gaa!« — sagde han næsten bønfoldende, da Husholdersken var gaaet.

Hun svarede ikke ligefrem; men hans ophidsede Ansigtsudtryk gjorde hende endnu bestemtere i sin Opfordring til Fættøren om at bryde op.

For at bøde lidt paa Opbrudets Hastighed trykkede hun ved Afskeden hans Haand og takkede ham. Det var første Gang i al den Tid, de havde kendt hinanden, at hun gav ham Haanden. Hun havde undgaaet det lige fra deres første Møde, fordi hun dengang havde set, at han gerne tog sig den Frihed efter udenlandsk Mønster at give Damerne Haandkys.

Denne Gang glemte han det dog. Han var bleven tavs og mut som et forkælet Barn, der ikke faar sin Vilje. Men hun følte Varmen fra hans nervøst dirrende, mærkeligt brændende Haand og slap den hurtigt.

Nede paa Gaden sagde Hr. Frandsen Farvel. Han